

OYUN
veya *Rasputin*
bilgesu savcı

դիհ
ՀԱՐԱՐԱԳՈՒՄԱՆ ԵՐԱՐՈՒՄ

hayalci hücre #9 κάλλος kitaplığı #1 | OYUN veya Rasputin | bilgesu savcı
©2022 hayalci hücre | bu kitabın türkçe yayın hakları bilgesu savcı ve hayalci
hücre yayın'a aittir. | yayına hazırlayan: yeliz kılıç torlak | kapak tasarımı: soner
torlak | dizgi: alp tekin babaç | kitap içi görsel eser: özkan f., "adsız" (2020)
ankara | baskı-cilt: repar tasarım matbaa, yenibosna merkez mh. cemal ulusoy
cd. no: 43 bahçelievler/istanbul (sertifika no: 40675) | 2. baskı 2023; 1. baskı
2022 / istanbul | isbn no: 978-625-98899-3-1 | sertifika no: 73832 | hayalci hücre
yayın lema yayıncılık basım dağıtım kırtasiye ticaret limited şirketi sinanoba
mahallesi aktay caddesi A3-27 blok no: 6a iç kapı no: 6 büyükçekmece /
istanbul | <https://hayalcihucre.com>

OYUN
veya *Rasputin*
bilgesu savcı

qih
սրժժժժժժժժժժժժժժժժժժժ

Adsız, Özkan, F. (2020) Ankara

Kişiler

Rasputin,

Sarah, Hostes, STK Çalışanı

Konuş,
Bir şeyler söyle dedi bana,
Beni zihnimle başbaşa bırakma.
Başladı diğeri konuşmağa,
Binyıllardır sürgünde zihnim
Ve bedenim,
Gönlümü anamam onu gücendiririm
Ve mağarasından çıktı zihin
Kamaştı gözleri
Karaydı sözleri.

Boş olan sahne/ mekan/ yer ışıkları yavaş yavaş açıldığında, Rasputin kendi kendine dans etmektedir. Dans ederken ara ara vücudunu ve bulunduğu mekanın yüzeylerini hafif hafif okşar, koklar, tadına bakar, sever. Böylece dikkati tamamen kendine ve mekana yönelmiştir. Yönü yalnızca seyirciye dönük olmadığı gibi dansı da göstermeci değil, daha çok kendi halindedir.

Bu açıdan hareketleri meleksi, çocuksu, komik –güldürmeye dönük / gülünç değil– ve yer yer saçmadır.

RASPUTIN (Müzik yavaşça bitip, sahne ışıkları hepten açıldığında salondaki diğer kişilerin –seyirciler– varlığını fark eder. Modern insanın kaçındığı şekliyle doğrudan karşısındakilerin gözlerine bakmaya çalışır. Merakla. Böylesi yaratıkları ilk kez görüyor, hafif korkuyla/şaşkınlıkla karışık onların ne/kim olduklarını anlamaya çalışıyor gibidir. Gözleri epey açıktır. Bakmaya devam ederken, birkaç adım geriye çekilir. Vahşi bir hayvanı ürkütmeden görüş alanından çıkmak istercesine temkinle geri geri giderken ansızın durur. Aklına bir şey gelmiş gibidir. Hınzırca gülümser. Oyuncu bir edayla, bir kaç ivedi ve neredeyse parmak ucu adımıyla seyirciye yaklaşır. Seyirciler arasında tekrar –ancak bu kez bir seçim yapmak için– şöyle bir göz gezdirir, bir kaç kez başını oynatır ve rastge-

*le seçtiği seyircilere tek tek gözünü diki-
rek konuştukları dili tutturabilmek için
denemeler yapmaya başlar.)* Jumanji, je
pardî, a la mezon? Tufe de la mua, ojuğ
duvi kel tan fetil! İl fe bö. Kes kö travay-
ye. Moje de la mul en ruj. Jö nö vö pa se
tü. A kelamanj a tualör. Vazi, pars kö, sil
tuple. E tua? Bien. merci. Kiero, tokar.
Un instrumento, estara en barcelona la
proksima Septiembre, voya komer, un
dulce, pola noçe, di me koma estas. Por
fovor. Venga, bamos. El tiempo es bueno
aora. Nos bemos. Bien benido. Porla not-
çe. Ih bin naturliht yaben zi, liber dayn.
Ah zo, dayne kuken. Ya ya, yare alt.
dayhmın zo. Nayn, diğe zoma! Imm, zu-
pernaturliht das kapital zummaxtagen.
Zayt gayst ih domen ripablike kultura.
Diş age? Men, men ne mi dunem. Men
dert mikonem. Doste doste. Men çıkar

konem. Men toranjem. Hey baharem.
Hey guli, gulistani. Afsordigi çahar, şeref
mikonem. *(Umudu kırılmaya başlamıştır)*
Ubi ergo sum, az pır jda hastıkım covreş.
Gaçko key, gaçko non, buke buke. No le-
le. Are, nizonım. Balalar, sormacamdan
gaçalar. Men nederem de yalnız gezerem.
Niçundur könlüme dost axtarırım. Duy-
dunuz mu olanları. Aa. Biliyorsunuz.
(Hayretle karışık sevinçle) Türkçe mi?
(Güler, görünen odur ki seyirci Türkçe
biliyordur. Bu duruma hayli sevinir. Göz-
leri parlar. Hınzırca ve yavaşça oyuna
girer) Öncelikle sayın Anglo Sakson kai-
nat-i mülki amirliğine; yarı açık ülke sı-
nırlarında bizi merdivensiz bırakan koğuş
arkadaşları birliğimize; şakadan dostluk-
lar ve illüzyon meslekler odaları başkan-
lığına; küresel aileler ve soyadları, the
most original parenting müessesesine ve

kapalı perdeler misafir odaları bakanlığına; ketvurumsal hayattan soğutma ve hücrenel kapasite dondurma eğitim ve öğretim sistemlerine; boş kanaat melekleri mahalle muhtarlığına ve cumadan dönüm dönücem muhtarlık çay ocakları genel sekreterliğine; ilçe zihinsel sevkiyat teşkilatı gençlik kollarına; *(dereceli olarak şımararak/ cozularak)* kılıç beşlisine, karo asına, şaha, mata, yoga matına, yeşil kadife seccadelere, ağaçlara-dallara nice nice yıllara bize bu gösteride yer alma şansı verdiğinden ötürü teşekkürü bir borç biliriz. *(Bir anda, kendini frenlemiş gibi yapıp, görece sakın ve güleryüzle)* Onlar olmasaydı biz de olmazdık. *(Tekrar çoşar)* Kendilerinden dolayı bir alkışı hak ederler! *(Kendisi alkış tutarken bir yandan da seyircinin alkışlamasını bekler. Eğer alkış gelmez ise durup son cümleyi*

alkış gelene kadar tekrar eder. Yine gelmezse bu kez samimi fakat ciddi bir tonla seyirci topluluğundan alkışlamalarını rica eder. Var gücüyle ve belki yere yatarak alkışlar, gıdıklanıyor gibi yapar, tepinir. Sonradan tekrar seyirciyi hatırlayıp, hızlıca toparlanarak) Yeterli, teşekkürler (mutlaka alkış bitmeden ve net/nötr bir ses tonuyla). Şimdi anlatmasam da bir bok olmayacak hikayeler onun bunun hikayeleridir. Beğenip beğenmemek sizin avuçlarınızda. (Nötrdür) Kalbinize sıçayım. (Hemen akabinde oldukça sevecen, tatlı dilli ve cidden kibar bir biçimde) Özür dileriz. Öyle demek istemedi. Şimdi karşınızda şunlar anlatılıyor.

SARAH:

Karanlık bir sokaktayım.

Yürüyorum.

Zihnim bulanık.
Zihnimi korkum bulandırıyor.
Korkuyorum.
Bir bebek taşıyorum karnımda.
Karnımdan bıçaklanırsam bebek ölür.
Ölmesini istemiyorum.
Annesiyim ben.
Ölüm ilk kez iki kişi.
“Sarah, hızlı ol!”
Bebegi sarsmadan koşabilir miyim?
Koşuyorum.
Bebek de koşuyor.
Benim gibi iki kişinin daha olduğu/

İlk bebeği merdiven altı bir yerde,
Yüzüne bakmaya korkar insan,
Elleri kocaman bir adam,
Bıçağın ucu pasparlak,
Önce gözümdeki ışıktan bir parça
kesti, aldı.

Kendi göz bebeğine yerleřtirdi.

Karanlıktan korkarım,

Karanlıkta uyurum hemen.

Ucu bucağı yok bir tarlada

Ardım sıra garip yaratıklar,

Ellerinde mızraklar.

Tarla ara ara sazlıklarla dolu.

Üstünden atlamaya çalıştığım her
sazlık,

Bacak arama batıyor.

Bacak aram düşün, üstüne basayım
istiyorum.

/Bir benzinliğin önünde bekliyoruz.

Öyle susadım ki.

Gözüm gazeteliğe takılıyor.

Gazetede, “Somalililer kendi idrarını içi-
yorlar”

Hala.

İçebilir miyim?

Asla.
Bebek ölür.
Eski bir araba yaklaşıyor.
Önce kim binecek?
Ortada oturamam.
Bir kadın biniyor ilk.
O da karnında bebek taşıyor.
Onun bebeği daha büyük.
Doğdu doğacak.
Diğer kadın “sen geç” diyor.
Ortaya oturuyorum.
Araba hareket ediyor.
Arkamızda toz bulutu.
Daha on-on beş dakika oldu.
Çok şişim var.
Niye binmeden yapmadım?
Heyecandan?
Mesanem patlayacak.
“Durun!” diyorum,
“Lütfen, işemem gerek!”

Dönüp bakıyor taksiyi süren.

Mırıl mırıl.

Anlamıyorum.

“Hamileyim sık sık çişim geliyor.”

Yanımdaki kadın “dur” diyor,

“Benim de.”

İniyoruz birlikte.

“Çabuk olun sizi burda kırk saat bekle-
yemem.

Başımı belaya sokacaksınız.”

Ne kadar az durursak o kadar iyi.”

Çişimi salıyorum incecik toprağın üzeri-
ne.

Toprağın üzerinde yol açıyor idrarım.

Böyle bir rahatlama.

(Gözünü göğze diker,

*yıldızları görüyordur, gerçekten rahat-
lar.)*

Ben toprağa idrarımı,
Rebecca toprağa bebeğini bırakıyor.
*(Yan tarafta Rebecca'nın doğumunu iz-
ler.)*
Sanki farklı şiddetlerle,
Aynı rahatlığı yaşıyoruz.
Onun da gözleri göđe dikiliyor.
Rebecca'nın bebeğini alıyorum.
Yola devam ediyoruz.

/Kaçıyoruz biz.
Babamdan kaçıyorum.
Bana “babanım” demişti.
Karısı yoktu onun.
Annemi sorunca şişe, bıçak, ayakkabı.
Beni evladı ve karısı yaptı.
Benden de başka evlatlar.
Onları istemedi.
Beni hep o arkadaşına götürüp.
Merdivenin altındaki kanlı sedyede

Tam dört kez uyudum.

Merdivenin dibi.

Babam değildi aslında.

Bunu öğrenince arkadaşım Frid'in anne-
sinden,

Yedi kez kaçtım.

Hep buldu beni, beni hep bulur.

Çok arkadaşı var.

Sonuncusunda bulamıyordu beni.

Ağlıyordum bir barda,
nerdeyse boştu, açtım.

Bir ses, “niye ağlıyorsun?”

(Yüzünü sese çevirir, sadece bakar.

*Ses yanına yaklaştığında yavaşça süümü-
ğünü siler, toparlanır).*

Beni balıkçı dükkanlarına götürdü.

Kızkardeşleri ve annesi.

Sattığım balıkların parasını kendime
ayırdım.

Bir yıl.

Bir akşam ilk kez aşkla öpüştüm.
Bu bebek.

/On iki saattir yoldayız.
Rebecca'nın bebeğini emziriyoruz sıray-
la.
Beni boş emiyor.
Muna'yı dolu.
Muna'nın memeleri dolu, memeleri mor.
Bebeği yok.
Başka bir aileye emanet etmiş.
Onlar da ona yol parası.
Tam on sekiz saattir yoldayız.
Yol uzadıkça uzuyor.
Uzun upuzun bir iplik gibi.
Araba birden duruyor.
“İnin!”
İnmiyoruz.
Bilmiyoruz ki nerdeyiz.
Ne oldu? (*Sessizce veya seyirciye*)

İşini görüp bir yandan kemerini sıkarken,
Bir yandan demin kalbinin yarısı orospu-
yu

yataktan dehleyen şoför,
Burada da bizi dehliyor arabadan.

“Arada fark var” diyorum.

“Parayı biz verdik ama, anlaşılan
orospusuyuz hayatın.”

İnemiyoruz.

“İnin!”

İniyoruz tedirgin.

İndiğimiz yerde cılız bi çocuk, duruyor.

Bakmıyor bize.

Yayından fırlamaya hazır bir ok gibi ger-
gin.

Öyle güzel, bakakalıyorum.

Zıplıyor yerinde.

Zıp zıp zıplıyor.

Bir sonraki kamyona beraber biniyoruz.

Kamyonda zıplaya zıplaya

On beş saat daha gittikten sonra,
Sınıra yakın bir yerde
Duruyor yine kamyon da.
İniyoruz kimse bişî demeden.
Elinde tüfek olan üniformalıların yanın-
dan
Korka korka geçiyoruz.
Bizi görmezden geliyorlar.
Şaşırıp seviniyoruz.
Görülmemenin ne kadar güzel bir hafifli-
ği.
Yok oluyoruz, adımlarımız tüy oluyor.
Toprağın üzerinde uçarcasına.
Ayaklarımız iz bırakmıyor.
Adımız, gölgemiz, izimiz yok.
Teller.
Atlayamam bebek.
Sürünemem bebek.
Tüfeğinin ucuyla teli kaldırıyor.
Dağa bakıyor.

Geçiyorum.

Az ilerde değil otobüsler.

Yürüyoruz.

İki adım eksigiz sanki.

Bir ses.

(İvedi-tek el tüfek sesi/ patlayan bir ses)

Çocuğun uzunca bacakları

O an tüm bedeninden bağımsız

bu kez yerde,

minik minik seğiriyor

çok minik.

Ok toprağa düşüyor.

Biz devam ediyoruz.

Yürüyoruz.

Bir nehir.

Çantamdaki ekmek kurumuş.

Ekmeği nehirde ıslatıp mideme indiriyorum.

Bebek oynuyor yerinden.

Yürüyoruz,
Çok oldu yürüyoruz.
Ayaklarım toprakla bütünleşiyor.
Bin tonum.
Bir ağaç nasıl yürürse öyle yürüyorum.
Düşsem, devrilsem dehşetli çatırdarım.
Otobüs az ilerde.
Biniyoruz.
Biner binmez uyuyorum.
Tüy oluyorum yeniden.
Ama ne zaman başım önüme düşüyor,
Bu kez boynum.
Çıtır çıtır kırılıyor, ard arda.
Başım düşüyor uyanıyorum,
Sonra tekrar uyumak.
Böyle sürüyor,
Uyana uyuya yedi saat sonra.
Havaalanına yakın bi yerde iniyoruz.
İnsan kalabalığı.

Çantamı kontrol ediyorum.
Biletim.
Pasaportum.
Sahte pasaportum.
Gerçeküstü hayallerim.
Uçağa binmeliyim.
Korkuyorum.
Neden korkuyorum?
Pasaporttaki resmime iyice benzemek
için
Zorla kendim oluyorum.
Kendimi zorluyorum,
Kendimdeyim.
Resimdeki de benim
*(Yüzünü hareket ettirir, fotoğrafın kalıbı-
na girmeye çabalar, belli belirsiz).*
Damgası pulu, kaç kişiye yapmışlar,
korkma.
Nefesimi tutuyorum.
Geçtim!

Oh, diyip kapısız bir kapının içinden daha
geçiyorum.

Görevli kadın “aa siz hamileymişsiniz,
keşke geçmeseydiniz” diyor.

“Evet” diyorum “söylemeyi unuttum.

Birşey olmuş mudur?”

“Bilmem ki sakıncalı sizin aslında geç-
meniz”

(Müthiş yapmacık bir ses tonuyla)

“Cık cık cık. Ne anneler var.”

“Tamam buyrun olan oldu zaten.”

“Geçin şöyle, evet.”

“Bagajınız. Aa yok mu?”

“E iyi madem, şöyle devam edin.”

“Bizi tercih ettiğiniz için teşekkürler,

“İyi uçuşlar diler”,

“Gözleriniz”,

“İyi seneler.”

Uçağa biniyorum.

Ah! Bindim! Bindim!

Kabin görevlisi, uçağın düşmesi durumunda yapmamız gerekenleri anlatıyor.

Hevesle dinliyorum.

HOSTES: *(Bu bölüm banttan okunur. Coşkulu başlar, sevimli devam eder, birden coşku ve sevimliliğin yerini nötrlük alır. Keder, hüznün ard arda gelir. Umutsuzluk. Ağır, çok ağır; hızlı, çok hızlı okuma türleri denenir. Ses tonu duygularla beraber kalınlaşır, incelir, kabalaşır, makinemsileşir, insansılaşır. Ses/metin banda kaydedilir. Oyuncu kişisi, sesin bü-yüyüp-küçülmesi, genişleyip-daralması, yükselip-alçalmasıyla, kalınlaşıp-incel-mesi, mekanikleşip-insansılaşması gibi ikiliklere uyarak hareketlerini sesin tonuna ve hareketine göre düzenler. Sesle*

der. Sonlara doğru bozulur, Rasputin'e geçiş yapılır.)

Bayanlar baylar ve sevgili çocuklar. Serensu havayollarının yeni nesil don't talk about it, just do it 737 800 uçağına hoş geldiniz. Uçağımızın güvenlik kurallarını lütfen bizi dikkatle izleyin. Cep, iniş ve kalkışta, uçuşta ise sadece uçuş modunda kullanılabilir. Radyo televizyon ve telsiz uçak içinde hiçbir kullanılamaz. Diğer elektronik cihazlar ise, kalkışta ve kimer ikaz ışıkları yanarken muhafaza. El çıkış ve koridoru boş şekilde önünüzdeki koltuğun altına veya baş üstü dolaplarına yerleştiriniz. Eşyalarınızı lütfen dikkatli olun. Düzgün eşyalar bir başka konuğun üzerine düşebilir ve yaralanmalarına sebep olabilir. Kemerleriniz şekilde bağlanır, belinize ayarlanır ve açılır. Kemer

ikaz ışıkları kemeriniz bağlı. Güvenliğiniz tüm uçuş boyunca kemerlerinizi. Acil iniş yapmamız gereken bir durumda kartında gösterilen pozisyonunu gerektirmektedir. Uçağımızda sekiz adet çıkış. Size en yakın çıkış, ki bu arkanızda da olabilir, şu anda kabin ekibimiz tarafından gösterilmektedir. Bunların ikisi önde dördü ortada kanat ikisi arkada yer alır. Acil çıkış ışıkları yardımcı olacaktır. Can yelekleriniz koltuğunuzun altında yer alır. Talimat verildiğinde yeleğinizi şekilde başınızdan geçirin, kemeri belinize göre ayarlayarak sabitleyin. Yeleğinizi şişirmek kırmızı kolları kuvvetlice aşağı doğru çekin. Yeleğiniz yanlarda bulunan tüplere üfleyin. Yelek ışık dikkat çekmenizi sağlayacaktır. Bebek yelekleri kabin ekibi tarafından dağıtılacaktır. Uçaktan çıkıncaya kadar can yeleklerinizi. Kabin basıncında bir

değişiklik olursa başınızın panelden oksijen maskeleri düşecektir. Böyle bir durumda maskeyi kendinize çekin. Oksijen akışı otomatik olarak. Ağız ve burnunuzu maske içine yerleştirerek normal nefes almaya devam edin. İlk önce kendi maskenizi takın, daha sonra yanınızdakilere yardım edin. Şimdi lütfen kemerlerinizin, koltuklarınızın ve masalarınızın kapalı olduğundan emin olun. Kalkıştan önce önünüzdeki cebinde veya koltuğa yapıştırılmış olan emniyet çarpma pozisyonunu, acil çıkışları, can ve oksijen kullanımını inceleyin. Acil çıkışlarda eden konuklarımızdan olağanüstü bir durum bu çıkışları açmak ve tahliye konusunda bize yardımcı olmaları beklenmektedir. Bu sorumluluğu kabul etmeyenler kalkış ekibine vererek yerlerini değiştirebilirler. Acil nasıl açıldığını öğrenmek için emniyet

kartını incelemenizi öneririz. Serensu ailesi olarak iyi yolculuklar dileriz. Alkış. *(Delice alkışlar, alkışlar alkışlar ve kendini kaybeder, yere atar çıldırır, bir an – çok kesin ve belirli bir an– seyirciyi fark ettiğinde yavaşça toparlanır, utangaçtır)* Özür dileriz, daha kontrollü olmalıydım. Seni özledim.

RASPUTIN: Biliyorum ki şu uçağın düşmeye başladığı an gelirse, ki keşke gelse, hepiniz kapılara doğru sürü gibi koşup birbirinizi ezerek çığlık çığlığa beynimi sikeceksiniz. Kesinlikle eminim ki bazılarınız ilk kez ölüyormuş, yahut şöyle diyelim ölüm sözcüğünü ilk kez işitiyormuşçasına çıldırasıya korkup, panikten kalp krizi geçirerek daha uçak düşmeden ölecek. Ne ala. Hele çocuklarınız zırıl zırıl ağlayarak mide bulandırıcı sü-

mükleriyle bir yerlerimi tutmaya çalışacak, hatta zamk gibi yapışacaklar. Ben sümüklerden kurtulmaya çalıştıkça – Size bir tavsiye! Bırakın, önce onlar ölsünler. Yenisini yaparsınız. Zaten daha küçükler. Evet, yani o kadar yedirdiniz içirdiniz biraz boşa gidecek ama siz ölseniz daha mı iyi? Ya yenisini yapamazsanız ne mi olur? Kendi kendinize bakmak zorunda kalır, elden ayaktan düşünce de seçtiğiniz anti-sosyal devletin size sağlamadığı sosyal hizmetlerden yararlanamadan bir köşede onurunuzla çürürsünüz. Ölmeden önceki son dakikalarımı da siz panik bombalarını yatıştırmaya çalışarak geçireceğim. İmandınız mı? Hayır, asla böyle bir şey yapmam. Her şeyden önce uçağa binerken düşme ihtimalini göz önüne almış olmanız; geçtiğimiz yıl on beş uçak kazasının olduğunu; bu kazalarda 556 ki-

şinin yaşamını yitirdiğini –ki bu aslında işin magazini, önemli olan bu bilgiyle ne yaptığınızdır. Yani ölen siz değilseniz bu bilgi yalnızca veridir, öyle hemen kalbiniz kanamasın– ve böylece sizin de bir uçak kazasında ölme ihtimalinizin iki milyonda bir olduğunu hesaplamanız veya sadece şu anlattığım zırva kuralları dikkatle dinlemiş olmanız yeterliydi. Hayatta kalabilmek için beni dinleyerek aslında kendinize ayırdığınız beş dakikanız bile yoksa üzgünüm ama ölmeyi hak–
(hızla bir eliyle ağzını kapatır, diğer eli bu elini hızlıca açar) Mekanınız cennet mi olsun, cehennem mi? Yoksa araf mı?
(Bu oyun aklına o anda gelir) Alo? *(Gerçekten kötüdür ve bundan aşırı zevk alır. Sesi yumuşak, yüzünde hınzır bir gülümseme vardır. Yardımcı olmak ister gibi rol yapar.)* Aa üzgünüz, ilk önce arafın

biletleri tükendi. Evet maalesef. Yanlarında ebeveynleri veya sevgilileri, eşleri olmadan karar veremeyen kişiler grup olarak müracaat ettiler de. Ne istediğini bilmeyen kişilerce cennet de cehennem de fazla iddialı gelmiş olsa gerek. Efendim? Ah evet, cehennemde yalnızca ayakta yerim var. Bistrolar mı? (*Şaşıırır, bunu beklemiyordur*) Bistrolar da satıldı. Yaslanamazsınız. Bir kere de yaslanmayın. Ölmezsiniz ya! Çünkü zaten öldünüz. Halooo! (*Flörtöz bir ses tonuyla, hafif kışkırtıcı*) Neden cenneti düşünmüyorsunuz? Ahahaha! Zaten yerimiz kalmadı. Evet, büyük narsistler tarafından parası neyse verilerek alındı. Narsist deyip geçmeyin, sayıları genellikle sanılanın aksine oldukça fazladır. Yazık. Cehennemin serin yerinden. Tamamdır, bakıyorum. Maalesef, cehennemin dibi kalmış sadece

efendim. A tabii, cennette yer açılırsa mutlaka haber veririm. Ama üzüldünüz? Üzülmeyin. *(Seyirciye)* Uf, iğrenç, ağlıyor. *(Aceleyle, yatıştırmaya/ bastırmaya çalışırcasına)* Örneğin bazı müşterilerimiz cennetin nimetlerini fazla kaçırıp daha ilk günden pembe bir ışık oluyor, bazıları ise huzur ve sükuttan ziyadesiyle sıkılıp parası neyse vererek cehenneme veya arafa geçebiliyorlar. Yer yoksa nasıl mı geçiyorlar? *(Söylediğinin mantıksızlığının farkındadır, kendine yakalanmıştır. Bir an duraksar, sonra aceleyle)* Cehennemde her daim yer oluyor efendim çünkü cennet veya arafta kalacak parası olmayanları, cehennemdeki ısıya dayanamayanları çatır çutur yakıyoruz. Ha bir de karaya vurmuş mültecileri. Evet biraz ıslak oluyorlar ve kurumaları, dahası yanmaları vakit alıyor ancak bu grubun ara-

yıp soranı, peşine düşeni olmadığından Denizler ve Okyanuslar Genel Müdürlüğü Su Tanrısı dışında konuya tepki gösteren olmuyor. Suyun şunu öğrenmesi gerekir ki yok edicilikte ateş onu yener. Geçen gün aramış diyor ki, aman neyse. Siz Türkiyeliler ne diyor: İleri dönüşüm! Ödeme şekli mi? Hayır efendim maalesef öyle bir yanlış bilgilendirme olmuş ancak sevapla çalışmıyoruz. Anlıyorum! Hane-nizde bolca sevapparapuan birikmiş olabilir, onları deniz bilmezse haluk bilir yazıp 7318'e göndererek Urfa'dan Paşa siparişi verebilirsiniz. Yani kurum olarak sevapparapuanlarınızın cennet, cehennem veya arafta geçerli olmadığını ilk tek tanrılı dinin çıkışından beridir anlatmaya çalışıyoruz ancak yine de bu söylentinin sür'atle yayılmasının önüne geçemiyoruz. Evet efendim, eskiden insanlar ilahları

her ne ise onunla kendileri iletiřime ge-
çerlerdi. şirketimizin kuruluş amaçların-
dan biri de sizin gibi kendi zihni ve hisle-
riyle bağı kopmuş değerli müşterilerimiz
için öteki dünyaya uçuş ve konaklama
hizmeti sunmaktır. Anlıyorum, efendim.
Size böyle söylenmemiş olabilir ancak
doğduğunuz anda kafatasınızın içine üc-
retsiz olarak yerleştirilmiş beyninizin ku-
rulum aşamasında yaşadığınız sorunlar-
dan ne yazık ki kurumumuz sorumlu de-
ğildir. Konuyla ilgili anne-babanız ve öğ-
retmenlerinizle görüşebilir; veya bulun-
duğunuz yere en yakın mentörden yardım
alabilirsiniz. Pek tabii efendim, anne-
babanız ve öğretmenleriniz hayatta değil-
ler ve kapsama alanıza yakın bir mentor
bulunmuyor. O halde başınızı ileri geri
sallayıp beş kere vurmayı denediniz mi?
Bekliyorum. Sinyal yok dediniz. Peki ya

kırbaç? Okey, kırbacınız da yok. O halde sizi kurumumuzun bin yılın iyilik hareketi olarak adlandırdığı kendini sev, vazgeçebilmek, ben kimim, secretive lives of secret, yaşam yolunda, ben nerde hata yaptım, hey sen, yok ben, hey dauglas, hey papalagi, pardon paparazi, kalbinin götürdüğü yerde reiki kal gibi yeniden kopuş ve biçimseniş programlarından birine kaydediyorum. Ha düşüneceksiniz! Ta'mam, tamam! Siz düşünün, hatta isterseniz taşının. *(Oldukça net bir tonla)* Hayır cennete taşınamazsınız. Sizden ses çıkmazsa zayi olmayın günahdır diye size ulaşabileceğim bir telefon numarası alabilir miyim? Sıfır-beş-dört-dört-yedi-üç yüz-bir-sıfır-sıfır sıfır sıfır sıfır sıfır sıfır sıfır sıfır sıfır sıfır sıfır dokuz-bir *(poposuna yazar gibi yapar)*. Keşke beyniniz patlasa *(tamamen nötr bir şekilde söyler)*.

(*Sevimlice gülümser*) Özür dileriz, öyle demek istemedi. Hepinize iyi uçuşlar diler, bizi tercih ettiğiniz için taşaklarınızı bir borç biliriz. Gözlerinizden öpüyorum. Selamlar. Saygılar bizden. Başarılar. (*Kaçamak bir gülüşle/ tamamen nötr*) Seni seviyorum.

SARAH:

Artık uzakta, gerçekten çok uzaktayım.

Bir tek ellerim, bir tek ayaklarım.

Özgürüm. Özgür!

Kalabalığın arasında Muna'yı görüyorum.

Kollarında Rebecca' nın bebeğiyle.

Sesleniyorum, "Hey! Muna!"

Yanına koşuyorum.

Muna beni önceden haberleştiği

kadınların yanına götürüyor.

Hemen kaynaşıp gülüşüyoruz.

Sanki aynı yerden kaçmışız.

Akşam temizleniyor, saçlarımızı örüyö-
ruz.

Bana bi yatak gösteriyolar.

Uyuyorum.

Bir tepeden aşağı yuvarlanıyorum.

Hiç korkmuyorum.

Bir nehir kenarında duruyorum.

Su akıyor, akıyor.

Eğilip yüzümü yıkıyorum.

Su içimden geçiyor.

Suyun içindeyim.

Ayaklarım ellerimle suya dokunuyo-
rum.

Su bacaklarımın arasından akıp gi-
diyor.

Islanıyorum.

Dayanamayıp oturuyorum içine.

*(Çömelmiş vaziyettedir, burada an-
lattığı rüyasına gerçekten doğum suyu*

*gelmesi eşlik eder, doğum başlamıştır,
hareket ona göre kaydırılmalı. Birden
bağırmaya başlar, doğum sancısı çeki-
yordur. İkinir, ıkınır bağıırır. Çok kısaca
bebek sesi duyulur, ağlama sesi.)*

Pasaportumu kaybettim.

Böyle demem gerekiyor.

Elimde bir adres.

Buraya gidip kendimin ve bebeğin
kaydını yaptırmalıyım.

Bebeğimi sırtımda.

Çözüp kucağıma alıyorum.

Devasa bir binanın önünde iniyorum.

Binanın dışı cam kaplı.

Felaket bi sıcak yayıyor.

Yirmi üç saat bekledikten sonra

*(Bu cümleyle yirmi üç saat bir insan
kapalı bir alanda beklerken neler
yaparsa*

*onu yapmalı – tıpkı bir saat gibi, mekanik
ve ivedi-tık tık tık...)*

Görüşmeye alınıyorum.

Mülakat.

Mülakatın sonucunda

Mülteci olup olmadığımı anlaşılabacak.

“Evet, buyrun” diyor bir hanım.

İçeri giriyorum.

“Hello, take a seat please.”

Oturun diyor.

Kibar karşılanıyorum.

Bunu bekliyor muydum?

Bilmiyorum.

Konuştuklarımızın aramızda kalacağını,

Yalnızca ismini saydığı yetkililerle

paylaşılacağını söylüyor.

Ne kadar detaylı anlatırsam o kadar iyiymiş.

Hatırlamam lazım.

Evet Sarah, iyi düşün.

Hiçbir ayrıntıyı atlama.
Hiç anlatmak istemiyorum.
Utaniyorum.
Bu konular hakkında
Hiç ama hiç konuşmak istemiyorum.
Konuşmadan,
konuşmamam mümkün mü?
Unuttum.
Zorla kendini.
“Nerden başlayayım”, diye soruyorum.
“Ben size sorular sorarak yardımcı ol-
yım” diyor.
“Ardı ardına sorular soracağım,
İstedığınızde kesersiniz beni.”
Zihnimden geçenleri, onun sorularına ce-
vap olacak şekilde.
Yaşadıklarım.
Kelimeler.
Yaşananlar ve kelimeler.
Çok kelime bilmiyorum.

Benim yaşarken öyle adlandırmadığım
şeyler.

Meğer neler neler.

Sanırım oradan bakınca hüzünlü, bence
acı.

Anlattıklarımın etkilenmemiş görünü-
yor.

Bir kaç yutkunuş.

Su içiyor.

Başını sallıyor.

Bazı şeyleri tekrar tekrar soruyor.

Bilmiyorum.

Aslına bakılırsa hiç bir şey bilmiyorum.

Ellerim terli.

Ellerimi nereye koysam terli.

Ellerim beni o anda tutan.

Görüşmedeki tek gerçek şey ellerim.

Geçtiğim şehirlerin isimlerini,

Anlamadıklarını,

Uzattığı küçük kağıtlara yazıyorum.

“Acele etmeyin” diyor.
Gözüm hemen göğ e kaçıyor.
Yavaş daha kötü oluyor.
Hızlanıyorum, hızlanıyor.
“Bu kadar” diyorum.
Ankete benzer bir şeyler dolduruyor.
Bir puanlama çıkarıyor galiba.
Geçtim mi?
“Anlattıklarım yeterli...”
(Karşıdaki kişi verdiği bilgiler için teşekkür ettiğinden sözü yarıda kesilir.)

Evet rica ederim.
Bebegi seviyor.
Hemen bir şeyler vermek istiyor.
Görüşme bitiyor.
Ellerimdeki yaşı siliyorum.
Çıkıyorum odadan.
Yüzümde gayri ihtiyari bir gülüş.
Gülüyorum.

Yanaklarımın açılışına engel olamıyorum.

*(Eliyle ağzını kapatır,
utangaç, çocuksu güler).*

Rahatladım.

Kapıya kadar geçiriyor bizi.

Ben asansöre binerken

Onun da sigara odasına gittiğini görüyorum.

Odanın kapısı kapanırken asansörün kapısı açılıyor.

(Biner, ışıklar kararır)

STK Çalışanı *(Işıklar aydınlandığında,
Rasputin'in bedeni biraz daha eğilmiştir.
Arkası dönüktür, önce sigara dumanını
görürüz birden döner):*

Hello, take a seat please.

Lütfen buyrun.

Görüşmemiz boyunca
Size bazı sorular soracağım.
Ve bu sorulara verdiğiniz yanıtlar
üçüncü kişilerle paylaşılmayacaktır.
Yani sizin rıza göstermediğiniz üçüncü
kişilerle.

Rica ederim.
Gittikçe kilo aldım.
Öğle aralarında salla bir hazır makarna.
Masa başı iş hiç istememiştim.
Hele ki insanda daima
çığlık atmak isteği uyandıran bu hika-
yeleri duymayı.

İnsan alışıyor.
İnsan,
Alışıyor.
Korkunç.
Hiç ama hiç istememiştim.
Aslında hiç düşünmemiştim.
Neden düşünmedim?

Tam zamanlı bir işim...
Sonrası bir derin ah çek, işte bu.
Bu hikayeleri dinlediğim için
Bana para ödenmesini.
O paraları AVM'lerde
Devamlı genişleyen bedenime.
Kılıf uydurmak için.
Mülteci ev ziyaretlerinden sonra,
On beş metrekairelik yeni yapı apart dai-
reme gelince,
Duşun altında sıcak suyu açtığımda
akıp giden kirler.
Ya zihnimdekiler.
Onları atamadım.
Ama beni hiç rahatsız etmediler
(*Samimiyetle rahattır, kesinlikle ajite et-
mez*)
Ne rüyama girdiler ne de uykumdan etti-
ler.
Yalnızca bir gece,

İşten ayrılmadan iki-üç hafta önce
Dehşetli bir rüya gördüm.
Bu mülteci kadınların kaldıkları bi pansiyon vardı.
Çok katlıydı.
Ben de dairelerden birindeyim.
Bi- kadın masanın üstüne bi bebek koymuş,
Bi- bebek.
Yanmış.
Kadın, bebeğin annesi,
Kıpkırmızı, kanlı gözlerle bana bakıyor
ve bebeği gösteriyor.

Masanın üstüne bebeğini koymuş,
Bebeğini gösteriyor.
O ana kadar
hiç yanmış bir bebek görmemiştim.
Üstelik bebek canlı.

RASPUTIN: Bütün bu iyilik hareketleri midemi bulandırıyor. Acınız efendim, Kanada'ya yerleřtirilmek için hiç ama hiç yeterli deęil. Bakiyeniz dūřuk. Yeteri kadar tecavūze uğramamıřsınız, ūzgūnūm. Bebeęiniz ařk bebeęi deęil mi? Cık cık cık, biz tecavūz bebeęini tercih ediyoruz. Őyle olunca daha çok iimiz kanıyor. Considering that every child should be fully prepared to live an individual life in society, and brought up in the spirit of the ideals proclaimed in the Charter of the United Nations, and in particular in the spirit of peace, dignity, tolerance, freedom, equality and solidarity*. Anlıyorum ki yalnız ebeveynsiniz. Peki ya bebeęin babası? Ah, hayatta olması sizin için būyūk řanssızlık. Neden mi? Ee, gūnūn birinde onunla mutlu bir aile kurmak, yeniden bir araya gelmek isteyebilirsiniz de

ondan. Şimdi biz sizi yalnız ebeveyn ve tecavüz mağduru olarak göndersek, sonra siz aile kurduğunuzda n'olucak? Hop, mutlu bir aile olucaksınız ve gideceğiniz ülkeyi bakıma muhtaç bir yaratığa hayat boyu destek olarak tarihin borcunu ödeme şansından alıkoymuş olacaksınız. Biz boşuna mı uğraşıyoruz efendim? Birileri daima acı çekmezse, biz nasıl acı— Kalbimizi nereye çekeceğiz? Hadi gelin dü-rüstçe beni ele alalım. Ayakkabım vuru-yor, bant takıyorum, geçiyor. Ben nasıl acı çekeceğim söyler misiniz? Dur, beni boşverin. Cidden beni, boşverin. *(Daha evvel hiç düşünülmemiş bir fikir bulmuş gibidir)* Asıl siz kendi başına ayakta du-rabilen bir aileye dönüşüceksiniz. *(Me-raklı, gerçekten sorar)* Peki biz bunu ister miyiz? Neden isteyelim? Bize sefalet ge-rek. Daha çok sefalet, daha daha daha çok

sefalet! Sefoule, safala, şapaluu!
Uuuuuuu. Uuuuuuuuu! Uu! Hrrrrrarh!
Rrrrarh! (*Ağzından salyalar akar, gözleri
nerdeyse yuvalarından fırlamıştır*) Peki
biz aç kurtları kim doyuracak? Bunu da
bir zahmet siz düşünün. Anlamadığınız
şey bu. Hemen mutlu olmak istiyorsunuz.
Hemen insan gibi yaşamak istiyorsunuz.
Bu ne canım! Bunca sivil taarruz kurum
ve kuşatmaları boşuna mı kuruldu! Vic-
danım melek olsun, yolunuza dursun ve
ağlarsam göz pınarlarım kurusun! (*Kıta
dur bir-ki, adımlarıyla döner, sanki yep-
yeni bir tirada başlıyordur*) İnsanlık aile-
sinin bütün üyelerinde bulunan haysiyetin
ve bunların eşit ve devir kabul etmez hak-
larının tanınması hususunun, hürriyetin,
adaletin ve dünya barışının temeli olma-
sına. Bütün insanlar hür, haysiyet ve hak-
lar bakımından eşit doğarlar. Akıl ve vic-

dana sahiptirler ve birbirlerine karşı kardeşlik zihniyeti ile hareket etmelidirler. Herkes, ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasi veya diğer herhangi bir akide, milli veya içtimai menşe, servet, doğuş, veya herhangi diğer bir fark gözetilmeksizin işbu Beyanname'de** ilan olunan tekmil haklardan ve bütün hürriyetlerden istifade edebilir. *(Sesi incelir, çok incelir ve epey yavaşlar, neredeyse bant akışında iki-üç kat yavaşlatma düğmesine basılmış gibidir)* Bundan başka, bağımsız memleket uyruğu olsun, vesayet altında bulunan, gayri muhtar veya sair bir egemenlik kayıtlamasına tabi ülke uyruğu olsun, bir şahıs hakkında, uyruğu bulunduğu memleket veya ülkenin siyasi, hukuki veya milletlerarası statüsü bakımından hiçbir ayrılık gözetilmeyecektir. *(Bağırır)* Madde 3! *(Sakince, fısıltıya yakın)* Yaşamak,

özgürlük ve kişi güvenliği herkesin hakkıdır. Madde 4 (*gülümser*) Hiç kimse kölelik veya kulluk altında bulundurulamaz; kölelik ve köle ticareti her türlü şekliyle yasaktır. Madde 5 (*Operatör tonunda, hızlanır*) Hiç kimse işkenceye, zalimane, gayriinsani, haysiyet kırıcı cezalara veya muamelelere tabi tutulamaz. (*Maddeleri bırakır*) Hiç kimse keyfi olarak tutuklanamaz, alıkonulamaz veya sürgün edilemez. Hiç kimse özel hayatı, ailesi, meskeni veya yazışması hususlarında keyfi karışmalara, şeref ve şöhretine karşı tecavüzlere maruz bırakılamaz. (*Bundan sonraki kısmı ağzında yuvarlayarak, belki bir sarhoş gibi, yahut konuşmaktan bıkmış*) Her şahsın, fikir, vicdan ve din hürriyetine hakkı vardır; bu hak, din veya kanaat değiştirmek hürriyeti, dinini veya kanaatini tek başına

veya topluca, açık olarak veya özel surette, öğretim, tatbikat, ibadet ve ayinlerle izhar etmek hürriyetini içerir. Her ferdin fikir ve ifade hürriyetine hakkı vardır. İşbu Beyanname'nin hiçbir hükmü, herhangi bir devlete, zümreye veya kişiye, bu Beyanname'de ilan olunan hak ve hürriyetleri yok etmeye yönelik bir faaliyete girişme ve eylemde bulunma hakkı verir şekilde yorumlanamaz.

Yorumlanır.

Yorumlandı.

Yorumlanmamıştır.

Yorumlanacak.

Yorumlanmışsa mı?

Yorumsanmıştır.

Yorumsandırılır.

Yorum.

Yoruldum. *(Nötr ve net bir biçimde, yalnızca bilgi verir tonda.)*

(Hafif bir müzik girer ve meleksi bir biçimde, saçma bir biçimde, çocuksu bir biçimde, hayvansı bir biçimde dans etmeye başlar, biter.)

SON

Notlar

** Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme Önsöz, 20 Kasım 1989.*

*** Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi, 10 Aralık 1948.*

